

Veľký Piatok – 10.4.2020

Dnešný deň je najväčším kresťanským sviatkom, pretože si všetci uvedomujeme dosah Ježišovej smrti na náš život – časný i večný. Prajem vám požehnaný Veľký Piatok, aby Ježišova obeť na kríži priniesla pokoj do vašich srdc, rodín aj života. Martina Gdovinová, zborová farárka Vlachovo-Gočovo.

*Tvoja smrť je môj život
Tvoja bolesť moje uzdravenie
Tvoje utrpenie môj prospech
Tvoja láska moje odpustenie*

*Vďaka Ti, Kriste, za Tvoju obeť
Za všetko, čo v Tebe aj dnes mám
Za nádej večnosti v Tvojej blízkosti
Tam Tebe, môj Kráľ, chválu vzdám.*

Žalm 22:2-4 „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Ďaleko si od mojej spásy, od slov môjho kriku! Bože môj, volám vo dne, ale Ty sa neozývaš, aj v noci – ale nemôžem sa utíšiť. Ty však tróniš ako svätý, Ty, chvála Izraela“.

Bratia a sestry!

Hoci sa každý z nás môže na niečo vo svojom živote sťažovať, naozajstné tragédie prežilo len minimálne percento z nás. Myslím na tragédiu nevyliciteľnej choroby, náhlejš smrti blízkeho, bankrot nie z vlastnej viny, strata dôvery v ľudí či chuť ukončiť život predčasne, pretože jeho ťarcha je príliš veľká. Skutočná tragédia je, ak rodič nemá čo dať jesť svojim deťom a ak život stratil hodnotu, ak je človek prenasledovaný či mučený pre svoju vieru či orientáciu a ak je príroda natoľko zničená, že zvieratá hynú, pretože nemajú svoj domov či potravu. Môžeme však povedať, že to všetko sú viditeľné trápenia, ktoré nám môžu pomôcť niesť naši blízki. Sú však také ťažkosti, s ktorými sa musíme vysporiadať úplne sami. Alebo ich môžeme riešiť s Bohom, nie s ľuďmi.

Takouto životnou tragédiou sa zaoberá aj známy žalm 22, ktorý na kríži cituje umierajúci Kristus. Zvolanie „Bože môj, prečo si ma opustil“ je jedným zo 7 pamätných slov, ktoré vyslovil Boží Syn na kríži. Všetci Židia, čo stáli pod krížom, tí, ktorí Ho udali a odsúdili, si hneď spomenuli na tento žalm ako na **modlitbu človeka, ktorý stojí v modlitebnom zápase. A hoci sa nachádza v beznádejnej situácii, verí v Božie víťazstvo a zásah.** Kým však k nemu dôjde, Boží Syn bude musieť podstúpiť veľa utrpenia a zažiť totálnu odlúčenosť od ľudí aj od Boha, aby nám priniesol spasenie a záchranu. Zároveň však citovaním tohto žalmu na Golgote aj nám – do našich životných krízov – prináša východisko a ukazuje do budúcnosti, ktorá sa môže zdať temnou, ale v skutočnosti je plná nádeje na nový, večný deň.

Čo sa môžeme naučiť z tohto žalmu v rámci Kristovho vykupiteľského diela na kríži?

1. že na Boha, nášho Otca, môžeme kričať – tí starší z vás sa možno práve pohoršili. Kričať na Boha nám pripadá nedôstojné a neúčivé. Ale takmer všetky žalmy sú takýmto výkrikom zúfaleho človeka na Božiu adresu. Keby sme si prečítali celú knihu žalmov (môžete to urobiť), zistili by sme, že ich pisatelia si často nekládli servítku pred ústa, ale hovorili to, čo skutočne cítili, vylievali si pred Pánom srdce, kričali z plných pľúc na Boha, ku ktorému sa modlili. Boží Syn na svojho nebeského Otca, ktorého miluje a ktorého ctí, kričí akoby s výčitkou: „prečo si ma opustil?“. Keď si to môže dovoliť dokonalý Kristus, o čo viac môžeme k nášmu Pánovi volať my, nedokonalí, hriešni ľudia, nachádzajúci sa v trápení. **V našom živote sa vyskytujú chvíle, keď je krik k Bohu jedinou možnosťou, ako zo seba dostať frustráciu, bolesť, beznádej, strach, nedôveru. Pán Boh to tak aj vníma – ak na Neho kričíme, ešte stále s Ním rátame. Horšie by bolo, keby sme boli ticho alebo keby sme útechu hľadali mimo Neho.**

Ak vo svojom živote prežívať „veľkopiatočné utrpenie“ nehanbi, neboj sa volať k svojmu nebeskému Otcovi. Písmo o Ňom hovorí: „či nepočuje Ten, ktorý vám vsadil ucho? Či nevidí ten, ktorý utvoril oko? Či nekára Ten, ktorý ukázaňuje národy? Či nevie Ten, ktorý vyučuje človeka? Hospodin pozná ľudské myšlienky“ (Ž 94). Ak máš pocit opustenosti, nevypočutých modlitieb a neúnosných bremien, volaj k Otcovi spolu s Ježišom Kristom: „Bože môj, prečo si ma opustil?“.

Ježiš nás citovaním tohto žalmu učí,

2. že sa máme obracať s dôverou k Pánovi – tento žalm nám poskytuje akoby protichodné Ježišove postoje. Ale ono to tak nie je. Odlúčenie od Boha bolo Ježišovým najhlbším utrpením, no napriek tomu, zostáva verne v Božej blízkosti. Ak má totiž človek istotu, že Boh je s ním – hoci sa tak momentálne necíti – potom ho nemôže zlomiť aj zlo nepriateľov, ani nepochopenie okolia, zrada priateľov, ani nijaké iné

utrpenie. Žalmisti to mnohokrát prežívali podobne: začali sťažovaním sa, krikom, plačom, výčitkami a potom ako si ich srdce uľavilo a oni vykričali všetku svoju frustráciu, sa obracali k Bohu, ktorý je hoden dôvery. Aj v tom najťažšom utrpení sa znovu a znovu obracali k Hospodinovým svedectvám, spomínali na to, ako Hospodin pracoval so svojim ľudom, čo od Neho prijali, aké skutky vykonal s Izraelom a ako zachraňoval svojich verných aj z tých najväčších problémov. ***Každý z nás v živote príde do štádia, keď sa s prosbou obracia na Pána Boha. Aj ten najtvrdší človek zažije niečo, čo ho motivuje, aby hľadal vyššiu moc a spoliehal sa na niekoho silnejšieho ako je on sám. Boh totiž nie je ako človek, nespoľahlivý a neistý, On nie je nepravdivý a neľudský. Práve naopak: On sa skláňa k nám – či už cez zázraky alebo celkom prirodzene. Len v takej viere môžeme prekonať aj tie najťažšie chvíle pozemského putovania.***

Ak vo svojom živote prežívame utrpenie „veľkého piatku“, nedovoľme tomu utrpeniu, aby nás vzdialilo od Hospodina, ale práve naopak: pripomeňme si, že nás od Božej lásky neodlúči „*ani smrť ani život ani anjeli ani kniežatstvá ani prítomnosť ani budúcnosť ani mocnosť ani vysokosť ani hĺbokosť ani nijaké iné stvorenstvá*“ (Rímskym 8:38-39). Ak prežívaš kríž a utrpenie, ktoré nevládzeš sám niesť, nechod' ďaleko od Boha, ale spomeň si, že si „odkázaný na Boha od života matky, od lona matky tvojej, On je tvoj Boh“.

Ježiš citovaním žalmu 22 aj nám pripomína,

3. že všetko nakoniec skončí dobre – i keď sa to v danej chvíli tak nezdá. Žalmista píše o tom, že si uvedomuje svoju nepatnosť, svoju malosť, nedostatočnosť, nehodnosť a hriešnosť. Zároveň vyznáva Hospodinovu svätosť, nesmiernu moc, božskosť, súdnu právomoc aj veľbu. Uvedomuje si, akí silní sú nepriatelia, ako ho ohrozujú, stojí voči nim sám a bez sily. Žalmista stojí v zúfalom stave pred ľuďmi aj pred Bohom, je na dne, takmer vstupuje do hrobu a ešte aj v tom ťažkom čase musí znášať potupu od mnohých ľudí. Dokonca mu berú rúcho, čím ho zbavujú dôstojnosti. A nikto z ľudí mu nepomáha. V takej situácii sa ocitol Boží Syn na Golgote. Napriek tomu – citujúc tento žalm – vyznáva o Bohu „Ty si môj Boh“ a vidí svetlú budúcnosť pred sebou, ktorá nie je závislá na zásahu človeka, ale na Božej moci a láske. Hoci by Pán Boh nezasiahol hneď, hoci by Krista nezachránil z kríža, to predsa neznamená, že Ho nemôže vyslobodiť inak? ***Niektó raz povedal, že ak to nie je dobré, ešte to neskončilo. V tomto svete to nie je reálne. Ale v Božom svete áno. Aj my zažívame ťažkosti a problémy, ale oni raz skončia. Nič tu nie je trvalé: áno, ani to pekné, ale ani to zlé. No hoci to pekné sa znásobí a my to v dokonalej forme budeme prežívať vo večnosti, to zlé stratí raz plne svoju moc a do večného života sa nedostane. Preto nesmieme prestať veriť, že aj náš život, akokoľvek ťažký je, príde raz ku koncu a že po hroznom piatku príde nedeľné ráno.*** A to si môžeme práve s trpiacim Kristom uvedomiť, pretože vďaka Jeho obeti na kríži sa tá nádej týka aj nás.

Ak vo svojom živote prežívate utrpenie takmer sa približujúce tomu Kristovmu na Veľký Piatok, nezabudnite, že On pre vás chystá priestor a čas bez všetkého zlého: „*ale ak sme deti, sme aj dedičia a to dedičia Boží a spoludedičia Kristovi, ak s Ním trpíme, aby sme s Ním boli aj oslávení. Lebo tak súdím, že utrpenia terajšej doby nie sú rovné sláve, ktorá sa má zjaviť na nás*“ (Rímskym 8:17-18). *Ak nesieš kríž, ktorého koniec ani nevidíš a máš pocit, že nič dobré ťa nečaká, nezabudni, že príde čas, kedy „pokorní budú jesť a nasýtiť sa, a chváliť budú Hospodina tí, čo Ho hľadajú“.*

Či už prežívame malé alebo veľké tragédie, nezabudnime spolu s Kristom volať na nebeského Otca, vyliat' pred Neho všetko svoje utrpenie, buďme na Ňom závislí a dôverujme Mu a nestráťme nádej, že raz sa všetko dobre skončí. A to vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi. Za to nech Mu znie náš chválospev. Amen.

Modlitba: *Pane náš a Spasiteľu, ďakujeme za Tvoju obeť na kríži a za všetko, čo nám Tvoja láska priniesla. Ďakujeme Ti za posilnenie pre tento pozemský život, ale aj za nádej toho života budúceho. Nezaslúžime si Tvoju priazeň, ale Tvoja milosť voči nám je veľká a my môžeme byť zachránení zo svojich hriechov iba vďaka tomu, že sa k nám skláňaš a že nás obdarúvaš svojou prítomnosťou. Pomáhaj nám niesť všetky bremená života a poteš nás v smútku nad hriechom, zlom či smrťou. Len Ty máš moc nás zachrániť a preto sa na Teba spoliehame a prosíme: neopust' nás ani teraz ani naveky. Amen. Otče náš...*

Pašie na Veľký Piatok